

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžf/85/2014
Identifikačné číslo spisu:	7013201299
Dátum vydania rozhodnutia:	22.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7013201299.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. F. W., X. XX, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo SR, Lazovná č. 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/225/12793-98177/2010/990722-r zo 16. septembra 2010, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/205/2013-21 zo 4. júna 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/205/2013-21 zo 4. júna 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) napadnutým uznesením konanie o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. I/225/12793-98177/2010/990722-r zo 16. septembra 2010 zastavil. Rozhodnutie odôvodnil zmeškaním lehoty na podanie žaloby podľa § 250d ods. 3 prvá veta O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie, v ktorom poukázal na skutočnosť, že zastavením konania len z dôvodu zmeškania lehoty došlo k porušeniu základného práva žalobcu na súdnu a inú právnu ochranu podľa práva žalobcu na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konanie a podľa č. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V danom prípade porušenie základného práva žalobcu na súdnu ochranu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je previazané s porušením základného práva na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy SR, pretože predmetným uznesením sa priznáva zjavne neprimeraná ochrana niekomu, komu v skutočnosti neprináleží a pri správnej aplikácii daňového zákona a noriem procesného práva by mu nemohla byť nikdy priznaná. Na základe uvedeného navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky posúdil, či je spravodlivé, aby došlo k zastaveniu konania len z dôvodu zmeškania lehoty, keď ide o rozhodnutie správneho orgánu, kde je uložená daňová povinnosť osobe, ktorá nie je daňovým subjektom a daňové konanie je právne neúčinné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) bez nariadenia pojednávania (§ 250 ods. 2 OSP) a dospel záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (piata časť, prvá hlava, § 244 ods. 1 OSP).

Podľa ust. §250b ods. 1 O.s.p. sa žaloba musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť. Z administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že žalobca podal žalobu na poštovú prepravu 20. septembra 2013, pričom lehota na podanie žaloby uplynula dňa 23. novembra 2010.

So zreteľom na vyššie uvedené sa najvyšší súd v celom rozsahu stotožnil rozhodnutím krajského súdu a ako vecne správne ho podľa 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 O.s.p., keď neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.